

jössz a te királyságodba!"

Ebben a bűnösban Isten az igaz megtérés példáját adta elénk. Három ismertetőjele van ennek: Bűnbánat, amiből következik, hogy szenvedésem megérdemelt. Kálvin tanítja nekünk, hogy e lator bűnbánatának első gyümöloseként azt mutatta fel, hogy szigorúan megdorgálta társának istentelen arcátlanságát. Azután egy másikat is tett hozzá azzal, hogy önmagát megalázta a bűneiről tett őszinte vallomással. Bizalom: egész elrontott, engedetlen, csúfos véget érő életem ellenére, mégis: Uram! Könyörgés. És micsoda könyörgés! Milyen világos látásuk volt e szemeknek, kiált fel Kálvin, hogy meg tudták látni a halálban is az életet, a romlásban is a hatalmat, a gyalázatban is a dicsőséget, a vereségben is a győzelmet, a rabságban is a királyságot! Nem tudom - mondja Kálvin -, volt-e a hitnek ilyen ragyogó példája, amióta áll a világ!

Luther pedig arról beszél, hogy e lator megtérése olyan enyhületet adhatott Krisztusnak, mint amilyent az angyal hozott néki a Gecsemáné kertjében. Isten nem engedhette, hogy alattvalók nélkül maradjon az Ő Fia. És most ez az egyetlen ember képviselte az Ő egyházát. Ahol végetért Péter hite, ott elkezdődött a megtérő lator hite.

Jézus Krisztus, ígérétevel megnyitja előtte a menny kapuját.

MA.

A lator valami távoli időpontra gondolt, Jézus pedig így felel: Ma. Benne volt az az ígélet is, hogy még asnap meg fog halni, nem fog napokig gyötrődni a kereszten, amint az néha megtörtént a megfeszítettekkel. Ma, azaz néhány óra múlva velem leszel a halottak birodalmában, éspedig azon az oldalon, ahol az